

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากอุตสาหกรรมการผลิตกาละแม ในเขตตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้ทฤษฎีการศึกษาความเป็นไปได้อันประกอบด้วย 4 ด้าน ด้านการตลาด ด้านการบริหารจัดการ ด้านเทคนิค และด้านการเงิน

ระเบียบวิธีการศึกษา ได้รวบรวมข้อมูลจากข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการสัมภาษณ์จากผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมการผลิตกาละแมในเขตตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 18 คน เพื่อให้ได้ข้อมูล ด้านการตลาด ด้านการบริหารจัดการ ด้านเทคนิค และด้านการเงิน และข้อมูลทุติยภูมิ จากสิ่งพิมพ์ หนังสือ วารสาร บทความ รายงาน สถิติและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่ามีเป็น โครงการที่น่าลงทุนเพราะมีต้นทุนที่ไม่สูงมากและให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าอัตราผลตอบแทนที่ต้องการร้อยละ 6.30 และคุ้มค่างบเงินลงทุนทั้งหมด โดยมีระยะเวลาคืนทุน 4.44 ปี ค่าดัชนีกำไรเท่ากับ 1.14 มากกว่า 1 และจุดคุ้มทุนการผลิตปี 2546 อยู่ที่ 68,841 กิโลกรัม โดยผลการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนตลอดจนความเป็นไปได้ด้านต่างๆสามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

5.1.1 การวิเคราะห์ด้านการตลาด

ตลาดมีความต้องการสินค้าประเภทของฝากเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ จึงมีการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐบาลในด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งช่องทางการจัดจำหน่ายของทางบริษัทตั้งอยู่ใกล้เส้นทางผ่านไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ ดอยสุเทพ-ปุย ในที่ซาฟารี มหกรรมพืชสวนโลก และไนท์บราซ่า จึงทำให้มีโอกาสเพิ่มยอดขายและส่วนแบ่งทางการตลาดให้สูงขึ้นไปอีก นอกจากนี้ยังมีการแสวงหาตลาดใหม่และเข้าถึงลูกค้า โดยเฉพาะต่างประเทศ โดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) ของหน่วยงานของรัฐบาลซึ่งจะก่อให้เกิดความเชื่อมั่นจากตัวลูกค้ามากขึ้น โดยบริษัทยังอยู่ภายใต้หลักการสร้างความพึงพอใจของลูกค้าเป็นหลัก

5.1.2 การวิเคราะห์ทางด้านเทคนิค

ทำเลที่ตั้งของโรงงาน ตั้งอยู่ในบริเวณเส้นทางผ่านไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญที่ 34/1 หมู่ 5 ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในพื้นที่ขนาด 2 ไร่ มีสาธารณูปโภค

ครบถ้วน โดยมีการลงทุนใน ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ทั้งหมดเป็นจำนวนเงิน 4,511,170 บาท มีอาคารที่ใช้ในการผลิต 3 หลัง มีการเลือกลงทุนใช้เครื่องจักรในกระบวนการผลิต เพื่อให้เกิดความสม่ำเสมอในการผลิตและลดปริมาณของเสียที่เกิดขึ้น การวางแผนผังและขั้นตอนการผลิตเป็นลักษณะกระบวนการผลิตแบบต่อเนื่อง (Continuous Processing Line) เป็นการไหลของงานในทิศทางเดียวกันไม่ย้อนไปมา กิจการได้มีการควบคุมคุณภาพและได้รับใบอนุญาตจากองค์การอาหารและยาเป็นมาตรฐานรับรองด้านความสะอาด

5.1.3 การวิเคราะห์ด้านการบริหารจัดการ

กิจการได้ให้ความสำคัญในการจัดการบริหารองค์กรให้มีประสิทธิภาพเพื่อส่งผลในการเพิ่มผลผลิตและผลกำไร รวมถึงการจัดการต้นทุนค่าใช้จ่ายของกิจการจึงมีการวางแผน มีการจัดองค์กร ตามลำดับหน้าที่ความรับผิดชอบ มีการวางแผน การจัดทำผังผล ตลอดจนการควบคุมและสั่งการให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับคนตามความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย มีการแบ่งฝ่ายสำคัญ 2 ฝ่าย คือฝ่ายบริหารและฝ่ายผลิต ในด้านการบริหารแรงงานการผลิตโดยการแบ่งสายงานในลักษณะแนวนอน(Horizontal Organization) ซึ่งทำให้บุคลากรทุกระดับเรียนรู้การทำงานเป็นทีมกับผู้อื่นทางกิจการให้ความสำคัญต่อสวัสดิการของบุคลากร เพื่อเป็นการยกระดับสภาวะทางจิตใจของพนักงานและเพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้มีความตั้งใจในการทำงานกับกิจการอย่างต่อเนื่องต่อไป

5.1.4 การวิเคราะห์ด้านการเงิน

กิจการได้มีการประมาณการในการลงทุนในที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ตลอดจนเงินลงทุนเวียน ดังนั้นจึงได้มีการนำที่ดินไปค้ำประกัน โดยทำการกู้ยืมเงินระยะยาวจากสถาบันการเงินเป็นจำนวน 5 ล้านบาท กิจการมีการจัดสรรเงินลงทุนไปในส่วนของธุรกิจอย่างเหมาะสม เนื่องจากมีความสารลคืนเงินกู้ยืมระยะยาวทั้งหมดได้ภายในระยะเวลา 3 ปี จากการที่กิจการมีการเพิ่มรอบการผลิตเป็น 2 รอบในแต่ละวัน ส่งผลทำให้สามารถทำการผลิตได้เพิ่มมากขึ้น ในขณะที่เดียวกัน ก็เป็นการเพิ่มยอดขายโดยมีผลให้ต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปรต่อกิโลกรัมลดลงในขณะที่กำไรส่วนเกินต่อกิโลกรัมเพิ่มขึ้น

ผลการวิเคราะห์ด้านการเงิน พบว่า PB มีค่าเท่ากับ 4.44 ปี NPV มีค่าเป็นบวกเท่ากับ 656,677.91 บาท IRR มีค่ามากกว่าต้นทุนของเงินลงทุนเป็นร้อยละ 9.906 ดัชนีกำไร PI มีค่า 1.14 ปริมาณการผลิตต่อปีที่จุดคุ้มทุน โดยเริ่มในปี 2546 เท่ากับ 68,841 กิโลกรัม ปี 2547 เท่ากับ 43,995 กิโลกรัม ปี 2548 เท่ากับ 48,357 กิโลกรัม ปี 2549 เท่ากับ 41,596 กิโลกรัม ปี 2550 เท่ากับ 46,428 กิโลกรัม ในภาวะดอกเบี้ยเงินฝากต่ำ อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 1.25 ภาวะดอกเบี้ยเงินกู้ต่ำเพียงอัตราร้อยละ 6.25 โครงการนี้จึงเป็นโครงการที่น่าลงทุนเพราะให้

ผลตอบแทนที่คุ้มค่า และสิ่งที่จะเป็นการสนับสนุนการตัดสินใจว่าโครงการนี้น่าลงทุนเนื่องจากมีผลตอบแทนจากการลงทุน IRR เกินกว่าร้อยละ 6.3 อีกทั้งยังค่า PI มีค่ามากกว่า 1

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าอุตสาหกรรมการผลิตกาแฟเป็นโครงการที่น่าลงทุน เนื่องจากใช้ต้นทุนที่ไม่สูงเกินไป และให้ผลตอบแทนที่คืนทุนได้ในระยะเวลาอันสั้น ดังนั้นกิจการมีความสนใจที่จะดำเนินงานในโครงการนี้ต่อไป

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า การกำหนดรูปแบบของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตกาแฟที่เหมาะสมต่อการลงทุน และให้ผลตอบแทนทางการเงินที่คุ้มค่านี้นี้

จากการศึกษาด้านการตลาด กิจการได้เล็งเห็น โอกาสและช่องทางการตลาดที่สามารถขยายได้เพิ่มขึ้น จากการที่หน่วยงานภาครัฐได้เข้ามามีบทบาทส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าประเภทหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และทำให้สินค้าดังกล่าวเป็นที่รู้จัก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ อีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ คือ ที่ทางหน่วยงานภาครัฐในระดับจังหวัด ได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวในภาคเหนือ ซึ่งสอดคล้องกับช่องทางการจัดจำหน่ายของกิจการ ที่มีการเลือกสถานที่จัดจำหน่าย อยู่ในศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ ในที่บราชา ในที่ซาฟารี คอยสุเทพ - ปุย และมหกรรมพืชสวนโลก ซึ่งสอดคล้องกับข่าวสด ฉบับวันที่ 10 มกราคม 2546 ที่ทางรัฐบาลได้สนับสนุนส่งเสริมให้มีการขยายการผลิตในระดับรากหญ้า และส่งเสริมการจัดจำหน่ายสินค้าในระดับตำบล ตลอดจนการส่งเสริมให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชีย

ด้านเทคนิค พบว่ากิจการได้ศึกษาและวางแผนให้มีการนำเครื่องจักรเข้ามาใช้ในแต่ละกระบวนการผลิต ซึ่งทำให้ลดกำลังคน และลดปัญหาด้านต้นทุนของเสียในกระบวนการผลิตได้มาก ในส่วนของต้นทุนในโรงงานของโครงการกิจการมีการจัดสรรได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงส่งผลให้ต้นทุนโดยรวมของกิจการอยู่ในระดับที่สามารถควบคุมได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ข่าวสด ฉบับวันที่ 15 มกราคม 2546 ที่ทางภาครัฐได้มีการจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยได้เข้ามา มีบทบาทให้ความช่วยเหลือ จนแนะนำเทคนิคการผลิตในกระบวนการต่างๆ เพื่อลดต้นทุน

ด้านการจัดการ พบว่ากิจการมีการจัด โครงสร้างองค์กร มีการแบ่งหน้าที่ตามความรับผิดชอบอย่างชัดเจน และและทางผู้บริหารมีการควบคุมการทำงานในทุกส่วนงาน เพื่อให้มีการปฏิบัติเป็นไปตามแนวทางนโยบายของกิจการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดด้านการบริหารจัดการของ สิริวรรณและคณะ ที่กล่าวถึงการจัดการว่าเป็นกระบวนการออกแบบและรักษาสภาพแวดล้อมเพื่อบรรลุเป้าหมายที่เลือกสรรไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารมีหน้าที่ในการวางแผน การจัดองค์กร การจัดบุคคลเข้าทำงาน การชักนำ และการควบคุมการจัดการเป็นกิจกรรมที่สำคัญในทุก

ระดับขององค์กร แต่อย่างไรก็ดีทักษะการจัดการมีมากมายผันแปรไปตามระดับขององค์กร เป้าหมายของผู้บริหารทุกคนคือการสร้างผลกำไรและมีผลผลิต

ด้านการเงิน กิจกรรมมีแนวโน้มที่จะลงทุนเพิ่มเติม เนื่องจากโครงการดังกล่าวให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่าต่อการลงทุนในโครงการอื่นทั้งที่ยังได้รับการสนับสนุนในการให้กู้ยืมเงินระยะยาวจากสถาบันการเงิน ตลอดจนได้รับการแนะนำจากหน่วยงานภาครัฐเป็นอย่างดีในด้านการจัดการด้านการเงินของกิจการ ซึ่งสอดคล้องกับมติชน ฉบับวันที่ 30 มกราคม 2546 ที่รัฐบาลได้สนับสนุนให้มีการลงทุน ตลอดจนส่งเสริมการจัดจำหน่ายสินค้าในระดับหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยมีการจัดตั้งกองทุน และจัดตั้งหน่วยงานที่ให้คำแนะนำแก่ผู้ลงทุนรายใหม่

จากที่กล่าวมา ข้างต้นจะเห็นว่าอุตสาหกรรมการผลิตกาะแมมีต้นทุนที่ไม่สูงเกินไป และให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่าได้ในระยะเวลาอันสั้น ดังนั้นกิจการมีความสนใจที่จะดำเนินงานในโครงการนี้ต่อไป

5.3 ข้อค้นพบ

ด้านการตลาด

ด้านการตลาดในประเทศมีการขยายตัว รัฐบาลได้มีการสนับสนุนส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวในหลากหลายรูปแบบ ควบคู่กับการส่งเสริมการจัดจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะการส่งออก ดังนั้นซึ่งเป็นโอกาสที่ดีสำหรับกิจการที่จะขยายตลาดโดยการส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

ด้านเทคนิค

ด้านการเทคนิค ต้องมุ่งเน้นกรรมวิธีการผลิตในแต่ละกระบวนการ ตลอดจนวิธีการยืดอายุของกาะแม เพื่อให้กาะแมมีความสะอาด ได้มาตรฐานของรสชาติ อีกทั้งสามารถเก็บไว้ได้นาน ซึ่งจะส่งผลให้กาะแมสามารถขยายตลาดได้ในระยะยาว โดยเฉพาะการส่งออกไปยังต่างประเทศ เนื่องจากกาะแมสามารถเก็บไว้ได้ยาวนานมากขึ้น

ด้านการจัดการ

การจัดการต้องให้หลักการด้านการบริหารจัดการ เข้ามารับรองครอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ การร่วมมือร่วมใจ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดต้นทุนรวมต่ำที่สุด และตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้าสูงสุด

ด้านการเงิน

ด้านการเงิน ทางผู้บริหารควรต้องมีการจัดสรร โครงสร้างเงินทุน จัดหาแหล่งเงินทุน และแหล่งกู้ยืมจากสถาบันการเงินต่าง ๆ เพื่อเตรียมการขยายโรงงานในอนาคต ตลอดจนรักษาสภาพคล่องทางการเงินให้กิจการสามารถใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนได้โดยไม่ติดขัด

5.4 ข้อจำกัดในการศึกษา

1. การศึกษาครั้งนี้จำกัดอยู่ในเขตตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นการนำแนวทางการศึกษานี้ ไปใช้ ต้องพิจารณาถึงข้อกำหนดเรื่องของขอบเขตการศึกษาให้เหมาะสม
2. ต้นทุนและผลตอบแทนที่ได้ขึ้นอยู่กับทำให้สัมภาษณ์และผลของการสัมภาษณ์หากข้อมูลที่ได้ ไม่ตรงตามความเป็นจริง จะทำให้ต้นทุนและผลตอบแทนจากการศึกษาในครั้งนี้คลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง
3. ระยะเวลาของการศึกษาอยู่ในช่วงปี พ.ศ. 2550 หากระยะเวลาเลื่อนไปอาจมีผลต่อต้นทุนและผลตอบแทนที่ได้รับจากการศึกษา การเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นและมีผลต่อการศึกษาในครั้งนี้ เช่นต้นทุนของค่าวัตถุดิบ อัตราค่าแรงงาน

5.5 ปัญหา

ปัญหาในการลงทุนผลิตกาละแมของอุตสาหกรรมการผลิตกาละแมในพื้นที่ ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มีดังนี้

1. ด้านวัตถุดิบ โดยเฉพาะเบะแซ ที่ทางผู้ผลิตมีการเปลี่ยนสูตร ดังนั้นจึงส่งผลกระทบต่ออายุของขนมที่สั้นลง โดยแต่เดิมสามารถเก็บไว้ได้ 30 วัน แต่ปัจจุบันสามารถเก็บไว้ได้เพียง 15 วันเท่านั้น
2. ด้านเชื้อเพลิง ไม้ที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงหายากหรือไม่ได้คุณภาพที่ดีมีการถูกไหม้เร็วเกินไป ซึ่งมีผลกระทบต่อต้นทุนโดยตรง ซึ่งไม้ที่เหมาะสมต่อการทำเป็นเชื้อเพลิง คือ ไม้ลำไย แต่ก็มียราคาที่สูงและหาได้ยาก
3. ด้านการตลาด กลุ่มผู้ผลิตกาละแมไม่มีความรู้ทางการส่งออก ดังนั้นจึงต้องอาศัยตัวกลางในการขายสินค้าไปยังต่างประเทศ จึงส่งผลให้กลุ่มผู้ผลิตได้กำไรที่น้อยกว่าการขายในประเทศ

5.6 ข้อเสนอแนะ

ในการพิจารณาตัดสินใจในการลงทุนนั้นจะต้องพิจารณาปัจจัยประกอบต่างๆเพื่อประโยชน์สูงสุดที่จะได้รับจากการลงทุน ได้แก่

1. ด้านการลงทุน

การลงทุนผลิตกาละแมเป็นกรลงทุนที่มีค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูง โดยเฉพาะค่าที่ดิน ค่าสิ่งปลูกสร้าง ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต ซึ่งจะต้องมีเงินทุนส่วนหนึ่งเพื่อใช้สำหรับเป็นเงินทุนหมุนเวียนในส่วน of ค่าวัตถุดิบ ตลอดจนเงินเดือนและค่าแรง ดังนั้น ควรมีการจัดหาแหล่ง

เงินทุนเพื่อสนับสนุน จากสถาบันการเงินทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้สินเชื่อแก่ผู้ลงทุน โดยสินเชื่อที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ

2. ด้านการตลาด

การลงทุนผลิตกาละแม มีช่องทางการจัดจำหน่ายอยู่ที่สำคัญคือ ในที่บราซิลและบิมน้ำมันที่รดโดยสารแฉะจอดพัก นอกจากนั้นในตลาดต่างประเทศจะมีตัวกลางมารับไปจำหน่ายอีกทอดหนึ่ง ซึ่งจะมีการเปลี่ยนตราหือ ดังนั้นในตลาดต่างประเทศควรมีการพัฒนาช่องทางการจัดจำหน่าย โดยไม่ผ่านตัวกลางทั่วไปในการส่งไปยังตลาดต่างประเทศ โดยมีรัฐบาลเป็นตัวกลางประสานกับลูกค้าในต่างประเทศ ซึ่งจะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและก่อให้เกิดการซื้อขายระหว่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านกระบวนการผลิต

การลงทุนผลิตกาละแมมีปัญหาที่สำคัญคือ อายุของตัวผลิตภัณฑ์ ดังนั้นควรประสานไปยังหน่วยงานของรัฐบาลหรือ สถานศึกษาที่มีความสามารถในการเพิ่มมูลค่ากระบวนการให้ช่วยแนะนำหรือหาเทคนิคกระบวนการรักษาอายุของผลิตภัณฑ์ ให้มีอายุที่นานมากขึ้น

4. ด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

การลงทุนผลิตกาละแม จะมีน้ำเสียที่มีไขมันเจือปนอยู่ค่อนข้างมาก ต้องมีการบำบัดก่อนปล่อยสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ ดังนั้น ภาครัฐบาลควรมีการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีที่ช่วยให้ผู้ลงทุนมีความเข้าใจและจัดการปัญหาเกี่ยวกับน้ำเสียได้

5. ด้านพลังงานเชื้อเพลิง

การลงทุนผลิตกาละแม ได้มีการใช้ฟืนเป็นเชื้อเพลิงหลักในการกวนกาละแม ซึ่งแนวโน้มการหาวัตถุดิบที่เป็นเชื้อเพลิงค่อนข้างที่จะหายากขึ้น ดังนั้นควรมีการหาพลังงานสำรองไว้ทดแทน เช่น การใช้ไฟฟ้า หรือแก๊ส